

for Ministeriet til at udtale sig. Imidlertid havde det dog været ønskeligt, at den ærede Rigsdagsmand ikke atter havde gjort sig skyldig i en Ucorrecthed som den, der indeholdes i hans Uttring om, at det Ministerium, som i sin Tid fremlagde Pensjonsloven, var i en anden Stilling med Hensyn til reserverede Embedsstillinger end det nærværende. Dette er en ligefrem Ucorrecthed. Jeg troer imidlertid, at det vil være overflødigt nærmere at oplyse dette for det høitærede Thing, idet jeg ikke kan andet end antage, at Enhver ved nogen Erfartanke selv vil kunne sige sig, at den ærede Rigsdagsmands herom Uttræde ikke forholder sig rigtigt.

Fscherning: Ja, og dersom de tidligere Ministre vare i en anden Stilling, saa laa det rimeligviis i, at de ikke satte Priis paa at have deres Embeder reserverede. Derved kaster jeg ikke Skygge paa Nogen; thi jeg troer, at, naar Forvaltningen kan arbejde sig igjennem paa den Maade, saa maae vi takke til, for at Pengene blive sparede. Vi have nok af høit betalte Embedsmænd, som godt kunne arbejde, uden at være saa høit betalte, saa at vi rosligt kunne finde os i, naar Forvaltningen laader Embederne bestride ved Andre, uden at besætte Embederne med bestemte Mænd, for at disse kunne faae de høiere Gager, hvorved der vilde blive saamange Flere, der skulde høit pensioneres (Hør!). Jeg troer, at det er en af de Gjenstande, som slet ikke har med Lovgivningsvæsenet at gjøre. Naar vi kunne træde frem og klage over, at den eller den Forvaltningsgreen bliver slet bestyret, uagtet vi give mange Penge til den, saa er Diebliffet kommet til at spørge: Er det, fordi de Mænd, som staae i Spidsen derfor, ikke blive godt nok betalte? Men, saalange det ikke skeer, saa troer jeg, at ethvert Angreb paa Regjeringen af denne Art er imod vor egen velforstaede Interesse (Ja!). Jeg veed meget godt, at det ærede Medlem for Thisted (Schack) altid har virket for høie Gager, og det forundrer mig derfor slet ikke, at han søger at rede en blod-Dyne for kommende Ministre (Hør!), men jeg troer ikke, at det paa nogen Maade er i vor Interesse at give en Anskuelse af denne Art Medhold.

Jeg skal vende tilbage til den Gjenstand, som her er bleven taget under megen Overveielse, og som jeg for min Part havde troet mere var en Etiquettesag, end en Virkelighed, nemlig det lidet „Geheime“ mere eller mindre i Statsraadet. Det Exemplar af Finantsloven, som jeg fik, var netop mellem dem, hvori der intet „Geheime“ var skrevet til; der var blot et Statsraad, men det er aldrig faldet mig ind, at dette havde nogen væsentlig Betydning. Jeg har ulykkeligviis ikke noget Gentie for den Art Gjenstande, idet jeg maafee gaaer for let hen over dem, men, naar de endelig blive foreslagte mig til alvorlig Overveielse, saa gjør jeg mig Umage for at gruble over disse, som det forekommer mig mindre vigtige Ting, og i dette Tilfælde troer jeg da, at Feilen egentlig kun ligger deri, at der skulde have staaet „Geheime=Statsraadet“ og „Statsraadet“; thi vi kunne ikke have et Geheimestatsraad alene, men vi maae ogsaa have et Statsraad; thi det have vi lovligt Krav paa. Der kan være et Geheimestatsraad, det skal Ingen være villigere end jeg til at finde sig i, men vi kunde have undgaaet hele denne Vanffelighed, naar det saakaldte „Geheimestatsraad“ ved Navn var blevet gjort til det, som det kun kan være i Virkelighed, nemlig et Geheime=Cabinet=raåd, efterat vi nemlig have tillagt Navnet „Statsraad“ en saa bestemt og ved Grundloven defineret Betydning. Jeg skal vide at respectere Nødvendigheden af Geheime=Statsraadets Tilværelse, og jeg skal erkjende de store Tjenester, det har gjort os, idet der derved er opstaaet en saadan Bestyrelsesmagt i Staten, som har gjort det tydeligt for den ydre Verden, at Kongen som Monarch er traadt i Virksomhed i hele Monarchiet, men det har gjort mig ondt, at det er blevet anseet for værdt at komme til at anvende lang Tid derpaa, og at der er lagt en saa stor Betydning deri. Men, er der, som sagt, nogen Feil i denne Sag, saa troer jeg, at det egentlig ligger deri, at der ikke paa eengang er et Geheimestatsraad og et Statsraad tilstede.

Hvad Posterne selv angaaer, nemlig de forskjellige Sætser til Ministrenes Gage, skal jeg ligefrem vedkjende mig, at jeg hører til dem, som ansee Gagerne for meget høie, men som